

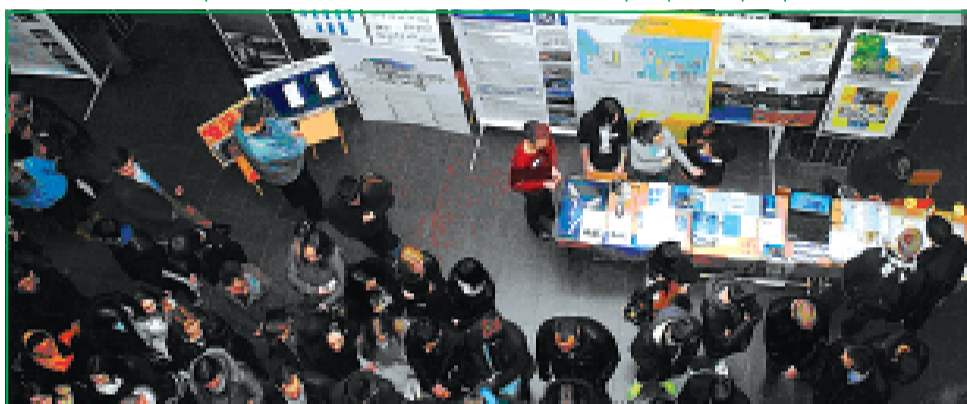
Виходить з 1962 р. № 10-13 (1439-1442) ТРАВЕНЬ-ЧЕРВЕНЬ 2014 рік

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Щиро вітаємо колектив факультету автоматизації та інформаційних технологій КНУБА з 50-ю річницею його заснування!

Профорієнтаційна робота

ВИБИРАЙТЕ СПЕЦІАЛЬНІСТЬ «ДО ДУШІ»

У КВІТНІ Київський національний університет будівництва і архітектури (КНУБА) відкрив двері усім бажаючим познайомитись з одним із провідних вузів України. На «День відкритих дверей» були запрошені учні понад 1500 шкіл України. До нас завітали молоді люди та їх батьки із м. Києва, 22 областей України та із Криму.

В архітектурному корпусі гостей зустрічали організатори профорієнтаційної роботи, студенти, викладачі, представники факультетів, керівництво університету. Презентації, відеоролики, стійки з інформаційною продукцією, майстер-класи, лекції, бесіди — все чудово давало змогу отримати пов-

Відвідувачів привітав ректор Київського національного університету будівництва і архітектури професор Петро Мусійович Кулик: «Сьогодні ви завітали до університету, який надає не лише якісні освітні послуги, але й змогу отримати професії, які у наш час потрібні країні та користуються попитом на ринку праці, відкриваючи перед нашими випускниками широкі перспективи. Радий вас усіх бачити і сподіваюся, що ви здійсните правильний вибір».

Із інформацією про особливості та умови прийому до КНУБА виступив відповідальний секретар приймальної комісії Денис Чернишев. Він розповів про перебіг вступ-

Стало традиційним проводити анкетування відвідувачів, результати якого свідчать, що основними джерелами інформації про КНУБА у майбутніх абітурієнтів є ме-

ФАІТ — ГОРДІСТЬ КНУБА!

Дорогі колеги! Прийміть вітання з приводу 50-го Дня народження! Ви є гордістю Київського національного університету будівництва та архітектури і одним із провідних факультетів серед навчальних закладів України та країн СНД з підготовки висококваліфікованих та конкурентоспроможних на світовому ринку праці фахівців для будівельної та багатьох інших галузей.

Ми, будівельно-технологічний факультет, хочемо висловити свої найкращі вітання. Бажаємо вам розквіту та процвітання! Великих успіхів у наукових працях. Значних досягнень у різних галузях! Вітаємо!

Колектив будівельно-технологічного факультету

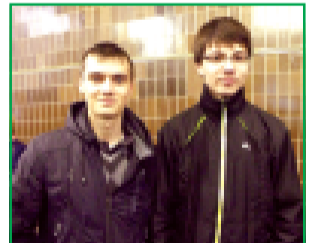
Студентські інтерв'ю

ВІРНИЙ ШЛЯХ У МАЙБУТНЮ ПРОФЕСІЮ... З НАШОЮ ДОПОМОГОЮ

УЖЕ традиційно в КНУБА двічі за навчальний рік восени та весною проводяться Дні відкритих дверей у ВНЗ, які надають можливість усім бажаючим ознайомитись з університетом, дізнатись корисну інформацію про потрібний факультет та

спеціальність. От і 12 квітня факультети з нетерпінням чекали відвідувачів, щоб з натхненням та патріотизмом доказати, що у нас навчатись — найкраще!

Стало традиційним проводити анкетування відвідувачів. Якими будуть результати весняного анкетування, думаю ми дізнаємось згодом. Але, дяку інформації мені вдалось зібрати за допомогою невеличкого інтерв'ю:

Наташа: Прийшла сюди з мамою, як найважливішою моєю порадицею. Вона і була ініціатором походу сюди. Вважаю, доцільно проводити такі заходи і найкраще двічі — восени та весною. Неповіряно було б якби в школі ми дізнались про потрібну інформацію. Тепер є над чим задума-

тись і що обрати. Вибір у нас між факультетом АІТ та архітектурним факультетом.

Артем: Прийшов сюди за власної ініціативи. Прочитав інформацію на сайті і цілеспрямовано вирішив — ФАІТ. Вагався, правда, зі спеціальністю...але тут доволі її багато, тому думаю це буде — комп'ютерні науки. Дуже доцільно проводити такі заходи, щоб бути добре проінформованим. Коли саме? Ну... думаю, краще весною.

Олексій: Вважаю доцільними ці заходи хоча б один раз — восени. Дуже багато важливої інформації. Можна ознайомитись з університетом. Приїхав з другом і вступати будемо разом. Тому вирішили, що нам більше подобаються комп'ютерні спеціальності, тому факультет АІТ, зі спеціальністю ще не вирішили.

Оля: Доцільно проводити дні відкритих дверей, багато нового дізнаєшся тут. Думаю, краще це проводити весною. Сама я уже на підготовчих курсах, тому якби трішки знайома з університетом особисто. Приїхала з подружкою, думаємо і вступати разом. Вирішили — до архітектурного факультету. Я більше творча натура.

Катя: Мені дуже подобаються такі заходи. Саме тут точно визначила куди вступити, адже тут «сховище» інформації. Також можна познайомитись з університетом. Адже навіть сама організація багато чого говорить. З комп'ютерами не дружу і не така й творча натура. Тому, подумавши — факультет ГІСУТ. Дуже хочу бути членом РСС, адже займаюсь цим в школі. Хотілося б ще висловити таке побажання: побільше інформації на сайті.

Маша: Доцільно проводити такі заходи весною. Дуже корисно їх відвідувати. Приїхали з мамою, щоб точно уже обрати факультет та спеціальність. Те, що потрібно, дізнались і вирішили — санітарно — технічний факультет. Надіюсь, мій вибір буде правильним!

Ось такі думки у абітурієнтів. Звичайно, це лише маленька частинка того, що мені вдалось дізнатись. Думаю, детальніша інформація відобразиться за допомогою анкетування.

Безперечно думок було багато, але так як навчаюсь на факультеті АІТ та являюсь головою РСС, то вважаю, що у нас навчатись найкраще! Наша профорієнтаційна гру-

па активно діє та проводить роботу по школах. За декілька тижнів до дня відкритих дверей, відвідали достатньо шкіл, учнів яких, щиро вітали

12 квітня в університеті. Успішно виконали своє завдання і на дні відкритих дверей. Про що свідчить кількість людей, яка була на спілкуванні в а. 150 з керівництвом нашого факультету. Тому, дякуємо усім за організацію та проведення заходу.

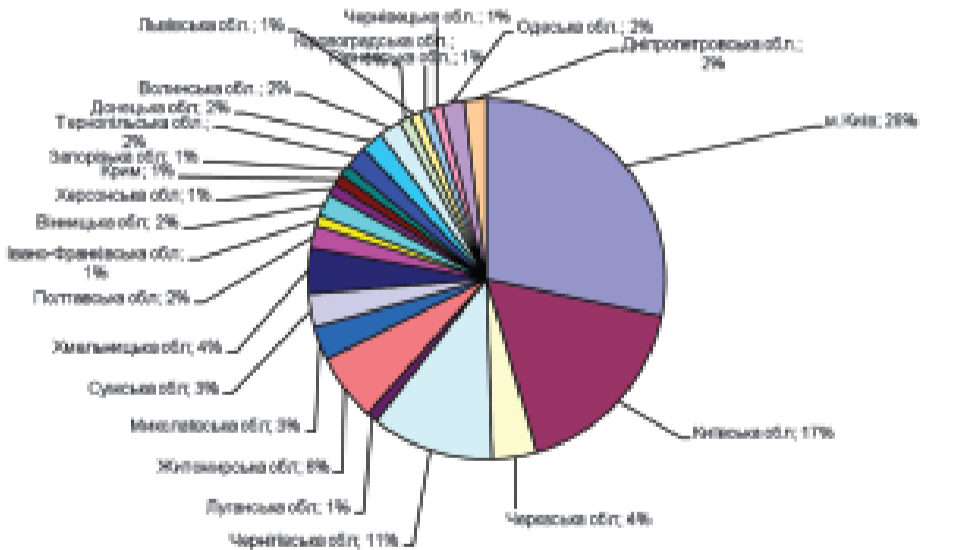

На мою думку, день відкритих дверей вдався. Усі факультети показали себе на достойному рівні. Абітурієнтів прийшла достатня кількість. Інформаційних листівок було досить. Думаю, актуально проводити такі заходи, оскільки і організація, і атмосфера, і студенти та викладачі багато чого можуть сказати самі за себе, і від цих факторів формується загальне враження від ВНЗ.

Тому, хочу побажати усім абітурієнтам удачі! Надіюсь з нашою допомогою вони знайдуть вірний шлях у майбутній професії.

Оксана Бичкова, студкор газети «А+Б», ПНК-41

ну інформацію про факультети, спеціальності, умови вступу та навчання в університеті.

ної кампанії-2013, і повідомив про деякі зміни в умовах прийому до вищих навчальних закладів у 2014 році.

Заступник голови ради студентського самоврядування Славик Говдун поділився думками щодо переваг навчання в нашому університеті. Розповів на скільки важливо правильно вибрати спеціальність «до душі» та навчатись в колективі, який є великою дружною сім'єю.

Окрім цього, серйозну атмосферу розвіяли пісенні виступи. Після чого відвідувачі розійшлись по факультетам, для ознайомлення, напевно, уже з майбутнім місцем навчання.

режа Інтернет та рекламна продукція.

Після офіційної частини і концертної програми майбутні абітурієнти мали змогу поспілкуватись з представниками факультетів — задати питання викладачам і студентам, послухати деканів та їх заступників, майбутніх роботодавців, відвідати різні заходи, організовані факультетами в рамках Дня відкритих дверей — майстер-класи, лекції, сучасні наукові лабораторії тощо.

Наталія БУРДЕЙНА, завідувач відділу довузівської підготовки.

Круглий стіл

ТАРАС ШЕВЧЕНКО — ПРОРОК І СИМВОЛ УКРАЇНИ

У рамках 75-ї науково-практичної конференції КНУБА проведено круглий стіл «Тарас Шевченко: геній творчості, мислитель, пророк і символ України». Його було присвячено 200-річчю від дня народження Кобзаря, яке Україна відзначає протягом цього року. Організатором заходу стала кафедра політичних наук. За дорученням ректора КНУБА, відкрив засідання круглого столу перший проректор В.А. Баженов, який відзначив актуальність заходу та побажав плідної роботи учасникам.

ІЗ ДОПОВІДЯМИ під час круглого столу виступили викладачі КНУБА: доцент кафедри політичних наук В. П. Макогон, який проаналізував розвиток суспільно-політичних поглядів Кобзаря; доцент архітектурного факультету А. В. Сотниченко, який запропонував до уваги учасників ґрунтовну доповідь про образотворчо-мистецьку спадщину Тараса Шевченка. Виступ заступ-

ника декана архітектурного факультету, доцента К. М. Покотила була присвячена морально-естетичним цінностям та світоглядно-філософським горизонталом Кобзаря. Зацікавленість аудиторії викликала також виступ старшого викладача кафедри політичних наук М. В. Губая, який присвятив його постатям жінок-муз в особистому житті та творчості Шевченка. Також під час заходу виступили представники інших вищих навчальних закладів.

Активну участь у роботі круглого столу взяли сту-

денти КНУБА. Особливо цікавим був виступ студентки гр. ПНК-41 Оксани Бичкової на тему «Пророчий вимір у поетичній творчості Тараса Шевченка та його сучасний контекст». Окрім того, виступили студенти Ганна Паламарюк (АТП-12), Олег Залвадний (АТП-12), Владислав Бенковський (АРХ-24а), Катерина Хоптій (ПЦБ-12), Олег Романишин (ПЦБ-12), Руслан Слободян (ПЦБ-12), Маргарита Гавриленко (ПЦБ-13).

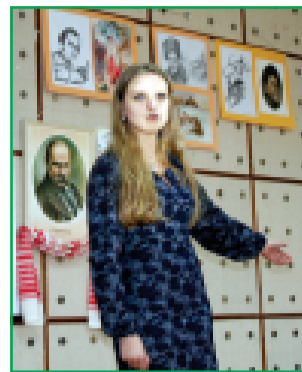
Перлиною круглого столу став виступ музик-композиторів і співаків Ігоря

Якубовського та Сергія Мороза, студентів Ігоря Вороньського (ОДПМ-11) та Анатасії Пищик (МО-11), які виконали пісні на слова Тараса Шевченка.

Кафедра політичних наук дякує також тим викладачам і студентам, які готувалися до виступів на кругло-

Доповідь О.Бичкової слушала зацікавлено

Активну участь у круглому столі взяли студенти 1 курсу

Композитори — співаки виконують пісні на слова Шевченка

му столі, але з певних причин не змогли взяти у ньому участь.

На заключному пленарному засіданні конференції ректор КНУБА П. М. Куліков відзначив роботу підсекції при кафедрі політичних наук та нагородив організаторів і учасників круглого столу коштовним подарунком — портретом Тараса Шевченка, виконаним заслуженою художницею України Олександрою Теліженко.

П. Оксюковський, доцент кафедри політичних наук

Душа поета

ЛЮБОВ ДО ЖІНКИ СТАЛА РУШІЄМ ТВОРЧОСТІ КОБЗАРЯ

Пригадуючи культурний спадок України важко не взяти до уваги літературне, культурне, мистецьке багатство, що залишив по собі Тарас Шевченко. Кожен з нас може знайти щось для себе від багатого його скарбниці: чи то спільні почуття, чи то завзятість патріотичної думки, чи то хоча б емоційне сприйняття історії України. Але мало хто задається питанням що ж саме стало тим механізмом, двигуном його успіху? Що саме стало його провідною зорею на шляху від тернів до зірок? Жінка, звісно жінка. Та, що поруч, що надихає, окрилює на створення шедеврів, пробуджує високі почуття...

Про жінку в творчості Тараса розповідає читачам газети Маргарита Гавриленко, студентка ПЦБ-13. Її виступ на цю тему особливо сподобався слухачам засідання круглого столу кафедри політичних наук, що був присвячений 200-річчю від дня народження Кобзаря.

«НАРОДИВШИСЬ в сім'ї кріпаків поміщика В. В. Енгельгардта, хлопець з дитинства бачить матір-жінку в умовах тогочасного кріпацького ладу. Як будь-яка дитина, поет переживає, відчуваючи весь тягар материнної долі. Першою і найстрашнішою трагедією в житті Тараса стала втрата цієї найдорожчої людини в його житті — матері. Катерина Якимівна, будучи в складних, несприятливих умовах тяжкої праці й злиднів, не витримала випробувань долі і померла у 39 — річному віці. Образ жінки-кріпачки нерозривно поєднаний у нього з образом власної матері, яку «ще молодою — у могили нужди та праця положила», та рідних сестер — Катрі, Ярини, Марії, доля яких спостерігається у Тарасовому протесті до несправедливості життя:

А сестри! Сестри!
Горе вам,
Мої голубки молодії,
Для кого в світі живете?
Ви в наймах, сестри,
й умрете!

Ганна Закревська

Велич материнської любові показано в поемі «Наймичка», де змальовано, як покритка Ганна, проявивши величезну силу волі, підкидає своє дитя бездітній сільській родині, а сама стає у них наймичкою, щоб весь час бути

поруч зі своїм сином. Образ матері-наймички приваблює читача своєю скромністю, добротою, здатністю на самопожертву заради дорогої людини. Все життя Ганна прожила поряд зі своїм сином і жодного разу не сказала ні слова про те, що вона його матір. І лише перед смертю жінка зізнається Маркові у своєму безталанному материнстві:

О. Коваленко — перше Тарасове кохання

Прости мене! Я каралась
Весь вік в чужій хаті...
Прости мене, мій синочку!
Я... я твоя мати.

Жіноча доля для Т. Шевченка — не просто одна з тем його творчості. Це справді незагоєна рана поетової душі. Доля жінки у кріпосницькому суспільстві була просто нестерпною, і Т. Шевченко був одним із перших, хто голосно заговорив про них, виступив на захист жіночих прав.

Вагому роль відіграло перше кохання майбутнього поета, і, мабуть, саме воно сформувало початки вражень про жінок загалом.

Рано осиротілий Тарас жалів себе, почувавшись особливо покинутим тут, на самоті, з самими тільки вітцями. І раптом прийшла вона — така сама, як він, мала пастушка... Спогад про той поцілунок, яким висушила його сльози

Оксана, згодом з'явився в одній із ранніх ліричних поезій Шевченка.

Ми в купочці колись росли,
Маленькими

тоді любились,

А матері на нас дивились
Та говорили, що колись
Одружили їх. Не вгадали.
Помандрувала
Ота Оксаночка в похід
За москалями

та й пропала...

Оксанка Коваленко була на три роки молодшою від Тараса і мешкала по сусідству. Їхні матері, дивлячись на заботи своїх дітей, гадали, що ті колись одружаться. Але дитяча симпатія та підліткова закоханість не переросли у справжнє та попри те, залишили слід по собі. Тож своє перше кохання Тарасові залишалося тільки згадувати і маякувати.

Робити малюнки з пам'яті йому ще добре не виходило, і замість милого личка малої кріпачки на папері під його олівцем проступали обличчя прекрасних дам, які Тарас міг довго роздивлятися і перемальовувати з театральних афіш, мистецьких естампів чи паркових скульптур, яких досить було у великому місті. Так з'явився портрет «Погруддя жінки», в якому вгадується риси обличчя французької актриси Адріани Лекувер.

І хоч кохання юнацьких років розбилось об скелю років і складних обставин, та все ж саме Оксана стала музою та першовідкривачкою таланту автора, саме вона пробудила натхнення Т. Шевченка у створенні перших поезій та художніх робіт.

Згодом, вже у дорослому віці Т. Шевченка доля подарувала зустріч з чарівною жінкою, що не могла не збудити серце поета. Фатальна зустріч відбулася на одному з балів у 80-річній поміщиці Тетяні Густавівні Волховській в селі Мойсівіці: Шевченко познайомився з дружиною відставного полковника Платона Закревського.

Катерина Піунова

21-річна розкішна і вродлива заміжня жінка пробудила у Тарасові глибокі й ніжні почуття. Здавалося б їх зустріч була останньою, та несподівана пропозиція полковника Закревського щодо написання портретів його сімейства молодому художникові, наче знак долі, дала можливість бути поруч з дамою серця. Тарас малював членів сімейства Закревських неквапливо, щоб довше бути поруч із «Ганною вродливою», як згодом він назвав свою кохану в одному із віршів:

І ти, моя єдина,
Ведеш за собою
Літа мої молодії,
І передо мною
Ніби море заступають
Широкої села
З вишневи садочками

Варвара Репніна

Аналізуючи ці рядки, можна сказати, що, дійсно, Г. Закревська була не просто предметом його захоплення, а перш за все жінкою серця і душі, провідною зорею. Ще не одне творіння було присвячене саме цій жінці. Адже, вона не була його прагненням, вона була його високою нездійсненою мрією, що окриляла його. Не одноразово автор говорить про її красу мовою поезії, не одноразово ми спостерігаємо звернення відкамо саме до неї, причиною

якого став невимовний смуток заслання Т. Шевченка.

Якби зустрілися ми знову,
Чи ти злякалася б, чи ні?
Якесь тихее ти слово
Тоді б промовила мені? ...

Той самий бал став для Тараса визначним, адже він нагородив письменника не тільки доленосним знайомством з Ганною Закревською, а й з жінкою, що стала для нього притулком і опікою, княжною Варварою Репніною. Не дивлячись на таку різницю у віці, а саме княжна була на 6 років старшою за поета, вона була рада прийняти у своєму помісті людину, до якої відчувала закоханість. Закохане серце Варвари Репніної, дочки російського державного діяча, відчувало великий поетичний талант Шевченка. Княжна першою назвала його генієм нехтуючи людськими забобонами, сміливо простягла руку через соціальну безодню між нею і поетом. Чи соціальна нерівність, чи відсутність справжнього почуття з боку Шевченка стали на шляху до поєднання його долі з долею В. Репніної? Ця таємниця назавжди схована в їхніх серцях. Але вже той факт, що Шевченко подарував їй автопортрет, присвятив поему російською мовою «Тризна», є свідченням глибокої симпатії до цієї неординарної жінки. Згодом вона стала близьким другом, сестрою і сумлінним поетом. Але в зв'язку з кайданами заслання наступного разу вони зустрілися лише через п'ятнадцять років після першої зустрічі, перебуваючи проїздом у Москві. Але 50-річна дама не змогла пробудити в ньому ніжних почуттів.

Після тяжких мук заслання, його серце знову піднялось з руїн і все таки спромоглося покохати. Вперше він побачив її на театральній сцені 13 жовтня 1857 року. 16-річна актриса Катя Піунова видавалася йому ідеалом жіночої вроди. Заради її театральної кар'єри він викликав до Нижнього знаменитого актора Михайла Щепкіна, і той впродовж трьох днів грав у спектаклях разом з нею. Про її акторську гру Шевченко написав захоплену замітку до місцевої газети, яку згодом передрукувала московська преса. Він вблагав директора Харківського театру погодитися на умови актриси і зарахувати її до своєї трупі. Закоханий Т. Шевченко зовсім втратив голову і готовий був на багато, заради світлих поцілунків. У своїх листах до неї він

не міг запропонувати жодних непристойностей, як це прийнято у вищому світі, окрім свого щирого кохання. Але молода актриса просто не наважилася пов'язати своє життя з модним, досить популярним художником, який майже на тридцять років був старшим від неї.

Останнім коханням поета була ще одна молода, 19-річна дівчина — Лукерія Полусмак, яка наймитувала в Петербурзі. Просту, скромну дівчину Тарас просто засипав дорогими подарунками. Т. Шевченко накупив їй сукна, капелюшків, тубель, перснів, білизни, серезжко з медальйонами, коралів і навіть Євангеліє в білій оправі із золотими краями. Тільки за один день (3 вересня 1860 року) він витратив на презенти понад 180 рублів! Але крутийка не захотіла залишати столичного життя і переїжджати в Україну, щоб жити у селі. Лише в 1904 році, по смерті свого п'яти-чоловіка, Лукерія Яковлева-Полусмак, залишивши дітей в Петербурзі, приїхала до Канева і щодня приходила на могилу Шевченка. Відвідуючи меморіал, у книзі відгуків одного разу вона залишила красномовний, чуттєвий запис: «12 травня 1905 року приїхала твоя Ликера, твоя люба, мій друже. Подивись, подивись на мене, як я каюсь...». Але було вже запізно.

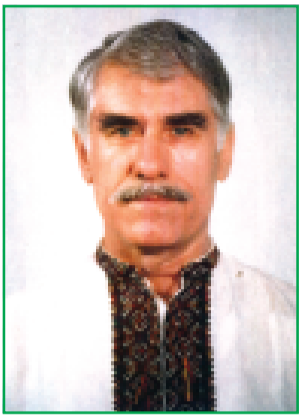
Лукерія Полусмак

Отже, кожна людина високого польоту, кожен геній у своїй галузі — талант викликаний та народжений, витворений та натхненний жінкою... Тільки любов, любов до жінки може сушити рядків змінити на насиченість та довершеність, а полотна картин — на душевну емоцію, що так вправно передає автор. Жінка є натхненням результатом мистецтва у віршах, поемах, картинах класика української літератури, рушієм творчості без якої шедеври не можливі.

Маргарита Гавриленко, студентка ПЦБ-13

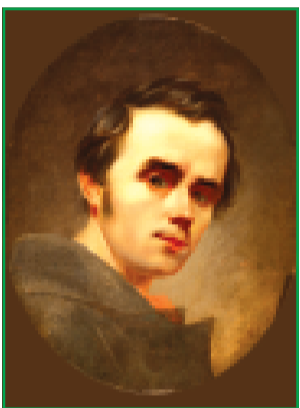
Академік гравюри

ШЕВЧЕНКО — ХУДОЖНИК

«Архітектура і Будівництво» запропонувала доцентів кафедри рисунку і живопису, художнику А.В. Сотніченку розповісти читачам газети про художню спадщину українського національного поета і художника Тараса Шевченка, 200-ліття якого святкуємо протягом 2014 року. На цю тему автор виступав на засіданні круглого столу кафедри політичних наук, що відбувся у рамках 75-ї науково-практичної конференції КНУБА.

... Ще в дитячі роки Шевченко виявив великі здібності в малюванні: вугіллям, крейдою вирисовував коників, квіти на папері, стінах, призьбі. Він мріяв бути художником.

Перший автопортрет 1840–41

Одаліска. 1840. Акварель

Цілий ряд обставин міг зародити і підтримувати в Шевченкові бажання вчитися живопису. З терпеливістю стоїка хлопець переносить всякі злидні, знущання, безсоромну експлуатацію з боку дяків-живописців, до яких звертався «за наукою».

Портрет Л.Горленко. 1845–47. Олія

Непростий шлях набуття навичок вправності руки і ока у становленні рисувальника як художника пройшов Тарас. Він самотужки копіював кращі гравюри. Так, у найранішому малюнку, що дійшов до нас, датованому 1830 роком, Шевченко вражає незвичайною для самоукі вмільстю, впевненістю лінії і штриха.

Т.Шевченко отримав максимум професійних навичок і досконалості у нав-

чанні малюванню до періоду студентства у Академії мистецтв (1838). Він вчився у альфрейній артілі художника Ширяєва, куди його віддав поміщик В.Енгельгардт, кріпаком якого він був. Ширяєв був людиною досить розумною і практичною, закінчив Академію мистецтв, не цурався освіти і цікавився новими, передовими ідеями, які були поширені серед культурних верств і суспільства.

Навчаючись у Ширяєва, кріпосний юнак рисував на теми історії своєї батьківщини, передаючи в композиціях найпотаємніші думки і мрії українського народу, правдиво показуючи його життя, побут і героїчне минуле. У листі до редактора журналу «Народное чтение» Шевченко пише: «История моей жизни составляет часть истории моей родины». Ці слова — ключ до розуміння творчої діяльності Шевченка — художника і поета.

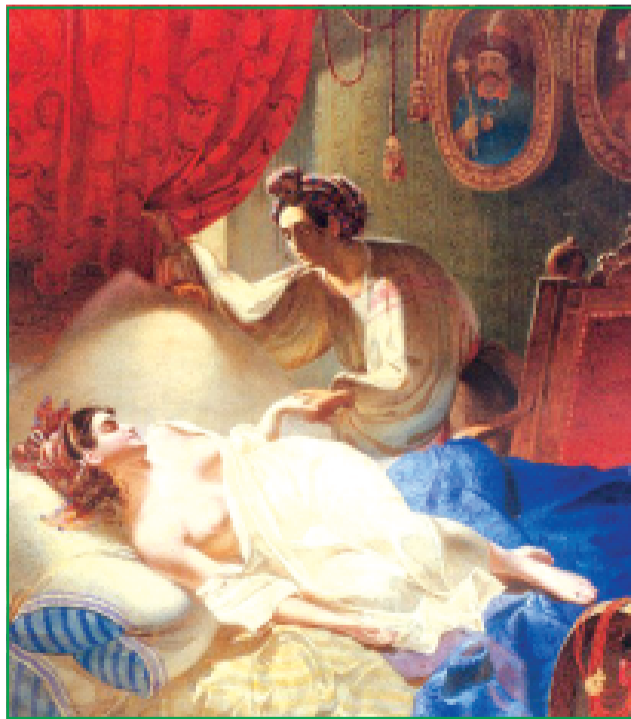
У творчій уяві автора «Живописной Украины» жила велика кількість сюжетів страждуючого народу. Він

бусі і онучки», «Перервана зустріч». Велика майстерність, яскравість, сила і разом з тим легкість і прозорість акварелі вражає нас в цих малюнках. Шевченко в Академії студію мистецтво «для знання» і це знання він дбайливо зберігає не для творів в душі академічного мистецтва, а для іншої мети — для картин реалістичного напрямку, близьких і зрозумілих народові.

1842 року Шевченко малює велику картину на полотні «Катерина». У ній він вперше в історії російського мистецтва піднімає проблему «жіночого питання», як вона стояла на той час. В основу картини покладений сюжет однойменної поеми, де автор розкриває трагічну долю української дівчини-

«Циганка гадає дівчині». 1841 Акварель

«Марія». Ілюстрація до поеми Пушкіна «Полтава» 1840. Акварель

кріпачки, яку спокусив, покинув і згубив офіцер-москаль. У своєму вірші «Катерина» Шевченко застерігає: «Кохайтеся, чорноброві, Та не з москалями, Бо москалі — чужі люди, Роблять лихо з вами...» По своїй силі, лаконізму цей твір Шевченка дорівнює

одноіменному твору поета. Ще будучи в Академії мистецтв Шевченко ілюстрував кращі російські видання того часу. Він створив чудову акварель «Марія» на тему поеми Пушкіна «Полтава».

Художні жанри Шевченка

Т. Шевченко багато працює в жанрі портрета. За порадою свого друга Сошенка він добре опанував техніку акварельного портрета, які створює з друзів, оточуючих людей.

Весною 1843 р. після 14-літньої розлуки художник відвідав Україну. Серед творів живопису цього періоду є цілий ряд портретів, зокрема: Маєвської, Олександр Лук'яновича, Іллі Лизогуба, Л. Горленко, Єлизавети Кейкуватової і ін. В жіночих портретах особливо відчувається вплив Брюллова.

В Україні під впливом побаченого і пережитого у Шевченка народився задум періодичного художнього видання «Живописная Украина». Автор розділив його на

«Видубицький монастир в Києві». Офортами мальовничої України Шевченко заклав основи критичного реалізму в українському мистецтві...

Олександрівський костел в Києві. 1846. Акварель.

Період заслання

1847 року Т. Шевченка при в'їзді до Києва заарештовують. Оголошують царський вирок про заслання в солдатчину на 10 років в Оренбурзькі степи «під суворий нагляд із заборонаю писати й малювати».

Твори періоду заслання діляться на три групи: портрети, пейзажі, жанрові композиції.

Прикомандирований солдатом вартовий роти до експедиції Бутакова, яка протягом 1848–1849 рр. досліджувала береги Аральського моря, Шевченко був і художником експедиції. У цей час він написав багато акварельних пейзажів.

Придивляючись до життя і побуту людей Казахстану, яких самодержавство називало іногородцями, Шевченко побачив соціальний і національний гніт, який знав з дитинства на Україні. У селі «Казашка Катя» художник зобразив дівчину із світільником у руці перед дерев'яним надмогильним пам'ятником. У яскраво освітленому обличчі дівчини було з великою симпатією передано її душевну чистоту. Казахський народ з повагою і вдячністю називає Шевченка своїм першим національним художником.

За останні роки заслання Шевченко створив один із головних своїх творів — серію робіт під назвою «Притча про блудного сина». Вони вражають глибиною думки, критичною гостротою, з якою засудив оточуючі його пороки дійсності. Цей шедевр виконаний автором в техніці сепії: «Кара колодкою», «В'язниці», «Програвся в карти», «Кара шпіцрутенами» і ін.

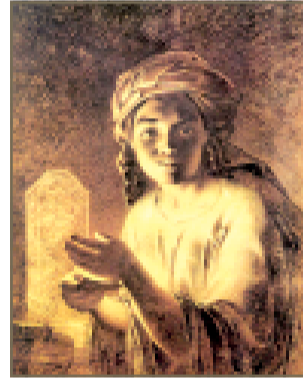
Все найкраще, створене Шевченком після заслання, виконано в техніці офорта з аквантинтою (це поширений вид гравюри на металі, коли дошку протравлюють через нанесений на неї каніфольний або асфальтовий піл. Таке травлення створює при друку ефект тоно-

вого малюнка, додає гравюрі мальовничість і нагадує малюнок або акварель — від ред.) Винятком становлять деякі автопортрети і портрети, виконані в живопису і

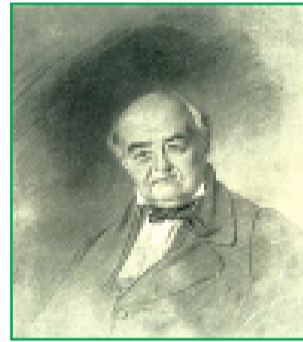
малюнку. Серед них виділяються «Портрет артиста Щепкіна», «Портрет Айрі Олдріджа» — видатного нігерійського актора.

У мистецтві офорта Тарас Шевченко досяг таких надзвичайних успіхів, що по

Казашка Катя. 1854–57. Сепія

праву заслужив славу першого офортиста Росії. Його називали «російським Рембрантом», а імператорська Академія мистецтв вимушена була присвоїти йому почесне звання академіка гравюри.

Портрет артиста Щепкіна. 1858. Італ. олівець, білла.

Як і вся спадщина Шевченка, його твори образотворчого мистецтва безсмертні. Вони будуть жити в віках, нагадуючи людству про те, який творчий подвиг для блага усього світу зробив великий син українського народу.

А.Сотніченко,
доцент

Видубицький монастир в Києві. 1844. Олівець.

Ми всі родом з ФАІТу!

Від щирого серця

КОЛЕКТИВ НАШ ЗАВЖДИ МОЛОДИЙ!

ФАКУЛЬТЕТ автоматизації і інформаційних технологій — один з кращих факультетів КНУБА. Випускники отримують сучасні і класні професії, вони мають змогу працювати в престижних компаніях, підвищувати свої знання, отримувати гідні гонорари... І все це стає можливим лише завдяки нашим висококваліфікованим викладачам, які завжди віддаються роботі на всі 100%, і, в першу чергу, завдяки нашому дуже професійному і класному декану — Смирнову В'ячеславу Миколайовичу. Адже він — душа факультету, тільки він може тримати планку на висоті вже 29 років. Іншого шефа для ФАІТ не мож-

ливо і уявити. Смирнов — наше все! Він нам і тато, бо відповідальний за весь факультет; і мама, бо переживає за кожен день, кожне заняття, кожного студента, кожного викладача; і свекруха, бо все повинно бути так, як він сказав; і теща, бо мудрий і завжди говорить правду... Особисто я, коли бачу в коридорі В'ячеслава Миколайовича, то одразу німію, починаю поправляти зачіску, осмикувати спідницю і виправляти спину, бо я його по-доброму боюся. Це все залишилось від студентських років. Настільки поважаю цю людину, що не можу при ній розслабитися, погано виглядати, боюсь сказати якусь дурницю. І мені здається, що я не одна така...))

Студенти на ФАІТі також дуже люблять свого декана: скільки вже пісень про нього написано, кліпів знято, скільки разів лунало зі сцени: «Смирнов наш — завжди молодий, Смирнов наш — завжди впереди»... І це правда, він — завжди попереду. На факультеті постійно запроваджуються нові сучасні технології освіти, викладачі експериментують, щоб студентам було якнайкраще вчитися. Студенти ж, в свою

чергу, допомагають, підказують, що їм подобається, що хотілось би змінити, постійно проводяться опитування.

Кожного року ФАІТ знаходить нові таланти: на концертах виступають як першокурсники, так і випускники. Чудова і дружня команда студентського самоврядування завжди вигадує цікаві сценарії до свят, концертів, Днів факультету. У нас є талановиті вокалісти, танцівники, піаністи... А скільки гарних акторів! Будь-який театральний ВУЗ позаздрить. Ми пишаємося ними!

І зовсім не важливо, що ФАІТу вже... багато років, для нас він завжди юний, бо молоді серця завжди битимуться під його крилом. Студенти завжди вселятимуть дух молодості, енергії, боротьби, впевненості у собі, завжди спонукатимуть вдосконалюватися, ставати кращими...

Від щирого серця вітаємо рідний факультет з ювілеєм, бажаємо процвітання, старанних студентів, гідного фінансування, терпіння і всього самого найкращого! УРА!

Від колективу випускників 2008
Вікторія Гаврилюк

Вітають випускники

УЛЮБЛЕНОМУ ФАІТУ — ТИСЯЧУ ПОВІТРЯНИХ ПОЦІЛУНКІВ!

Студентські роки — найкращі. Ті, хто вже ось-ось закінчатимуть університет, розуміють це як ніхто інший. І наприкінці навчання розуміють... ні, відчуваєш, що вже давно заохочений у свій факультет.

А ПАМ'ЯТАЄТЕ перший день в університеті? Лінійку перед центральним, пошук свого факультета на таблиці, вручення студентських в читальному залі, привітальні слова декана? Які всі були гарні та схвильовані! Як кожен намагався запам'ятати, як виглядає староста його групи? Пам'ятаєте, що ви тоді думали, чого очікували, як все собі уявляли?

А наш факультет вже 50 років так зустрічає «зелених», трохи знервованих першокурсників. Бере до своїх рядів ще вчорашніх школярів, які заохотили навчитися новому, розпочати свою ходу в доросле життя саме з ФАІТ. І за 5 не таких вже й довгих років, з факультету виходять спеціалісти та інженери, якими пишуться їх альма-матер.

ФАІТ — унікальний за своєю суттю факультет. Студенти і люди, які там викладають, мають свою неповторну харизму, своє особливе почуття гумору і жарту, своє відношення до життя, абсолютно несхожі на інших менталітет та свій багатогранний погляд на речі.

АІТ — факультет, який обожнюєш за людей, з якими навчаєшся і які навчають. І тут незрозуміло — це люди зробили ФАІТ таким чи ФАІТ перетворює всіх без винятку в веселих, життєрадісних, дружніх, добрих та відкритих?

Здавалося б — комп'ютерні науки, будівельні машини, технологічні процеси — хто б очікував від таких студентів творчості та завзятості? А ось — будь ласка — талановиті, творчі, активні, небайдужі, ще й виграють!

Коли ще була студенткою цього особливого факультету, наша творча команда брала участь в стількох різних концертах та змаганнях! Дебют першокурсника, перший Новий Рік, Хелювін, Міс ФАІТ, конкурс «Прокінься та співай», всі випуски п'ятикурсників, перший мій День факультету — 46 та пригоди Інопланетян, ФАІТ — 47 та сучасних Попелюшок, 48 та мандрівка у минуле, 49 та спроба згадати день факультету, перший Кубок Факультетів — наш! Та й тепер ФАІТ продовжує дивувати і займати призові місця в співочих, танцювальних і гумористичних конкурсах!

Та не тільки творчими досягненнями може пишатися ФАІТ — минулого року Кубок з міні-футболу теж виграв наш факультет! А скільки конференцій, олімпіад, наукових робіт! Переважувати можна до нескінченності.

І 20 травня 2014 року Факультет автоматизації та інформаційних технологій святкує свій 50 день народження!

Від щирого серця, душі вітаю улюблений факультет з ювілеєм, надсилаю здалеку тисячі повітряних поцілунків та найкращих побажань! Факультету — нових, активних, кмітливих та здібних студентів, студентам — цікавого навчання та незабутнього студентського життя на ФАІТ!

Хочу, щоб він надалі був найкращим, продовжував триматися на плечах видатних людей, розвивався та прямував до ще кращого майбутнього, до новітніх технологій, щоб йшов в ногу з часом, випереджав його! Адже наш факультет молодий, енергійний, повний ідей та розумних, тямущих, талановитих людей!

За півстоліття ФАІТ став другою родиною для багатьох тисяч студентів і ще стане рідним не для однієї сотні тисяч!

Я тепер навчаюся в університеті в іншій країні, але, звісно, дуже сумую за творчою командою, студентською радою ФАІТ, за багатьма викладачами та працівниками факультету! Передаю їм палкий привіт і вітаю з нашим святом — з Днем народження улюбленого факультету АІТ! І дуже щаслива, що маю можливість привітати улюблений факультет! Пишаюся тим, що навчалася тут, познайомилася з такою кількістю чудових людей, прожила цікавий період життя в університеті і на цьому найкращому факультеті! З днем народження, мій любий ФАІТ!

Марія Шевченко,
випускниця 2013 року, колишня голова
творчого відділу РСС ФАІТу, активістка

Думки випускниці

«КОРОЛІВСТВО ФАІТ» ЗАЛИШИЛО ОСОБЛИВИЙ СЛІД У ЖИТТІ

50 РОКІВ...

Багато чи мало? Погодьтеся, для людини це досить тривалий період, за який вона встигає прожити мудрість та досвід життя й передати їх своїм дітям, онукам.

Що таке півстоліття діяльності факультету? Для «хвостатого» студента це прозвучить як «вічність у пеклі». Лише сумнозвісна перспектива в майбутньому продовжити навчання в статусі «вічного» студента дає сили та стимул нещадно «рубати хвост». Для декана — це щоденна клопітка робота, купа звітів, статистик, протоколів, нарад та конференцій, які в кінцевому результаті проявляються в якості освіти наших випускників.

50 років діяльності факультету автоматизації та інформаційних технологій — це два покоління випускників з якісною технічною освітою. Це 8 кафедр, котрі щорічно готують спеціалістів та магістрів, це наукові співробітники, котрі не покладаючи сил навчають та виховують нових інженерів, програмістів, викладачів. Це інноваційне технічне, методичне та матеріальне забезпечення освітнього процесу.

Скажете «сухо»? Тоді спробуйте собі уявити маленьке майже утопічне царство, де є король, парламент і є свій народ. Де справедливий голова держави здійснює контроль та управління на всіх рівнях правління; де парламент працює для того, щоб зробити життя свого народу кращим. Де народ дотримується всіх законів та правил, а король прислухається до голосу народу. У цьому королівстві нема

місця злості, заздрощам та підлості, тут всі відкриті та щирі у спілкуванні один з одним. Тут панує повне взаєморозуміння, адже у всіх у цьому королівстві одна єдина спільна мета. Воно процвітає. Думаю, ви встигли здогадатися, що під славновісним королем імперії маю на увазі нашого декана, єдиного і неповторного В'ячеслава Миколайовича Смирнова; парламентом — дружний, відповідальний, душевний і гомінкий деканат, а народ — галасливий, голодний та часом сонні студенти.

За 5 років навчання на факультеті для мене відкрилися нові горизонти можливостей. Рік за роком знання примножувались, і разом з ними з'являлась впевненість у завтрашньому дні. Не секрет, що життя кожної людини, це сторінки книги, які перегортаються зі змістовним наповненням. Для мене роки навчання на факультеті автоматизації і інформаційних технологій стали титульною сторінкою цієї книги, зміст якої наповнюється новими досягненнями та знаннями.

День народження ФАІТу — завжди згуртованість всього робочого колективу та студентства. Адже такі періоди навчання не тільки передують дорозі в майбутнє, а й залишають в абсолютній більшості колективу факультету, випускників особливий слід на все життя.

У День факультету хочу побажати всім і кожному: живіть радісно, із захопленням, тоді все негативне, що вас засмує, покине вас. Вчіться радіти життю — гарній погоді, зустрічам з цікавими людьми, успіхам в роботі. Вчіться кожен день вважати щасливим. Хочу, щоб ви завжди опинялися в потрібний час у потрібному місці. Це і називається прихильністю долі. Будьте завжди її улюбленими. І нехай ваша подальша професійна діяльність буде сповнена творчим натхненням, життєвою енергією та злагодою! Зі святом Вас, мої любі!

Олександра Місюра,
випускниця 2013 року

Декан В.М. Смирнов разом з випускниками 2008 року, групи ПН 51–52

ЗНАЙШЛА ЧАСТИНКУ СЕБЕ У КНУБА...

ПІСЛЯ закінчення школи більшість молодих людей поступають в університети, інститути, академії. Саме тут починається їх самостійна дорога життя. Адже людина стає дорослою, коли вирішує й робить вибір самостійно.

Моїм вибором став КНУБА, факультет автоматизації та інформаційних технологій. Навпевно виникає питання: чому? Відповідь: сюди привела мене доля та мої здібності і вподобання. Тут навчаюся уже четвертий рік і ніколи ні каплі не сумнівалася у правильності вибору. Адже навчання на ФАІТі лише задоволення. Предмети викладаються дуже добре, викладачі розуміють та найкращий у світі декан...

Саме тут знайшла частинку себе. З першого курсу дізналася, що у нас діє РСС ФАІТу. З великим задоволенням стала членом студради у редакційному відділі. З часом побачила газету «А+Б» і мені запропонували розміщувати статті там. Маючи такі можливості для роботи, із задоволенням почала співпрацювати з редактором газети Герасченковою І.І. Її поради, коментарі до статей та настанови допо-

магали мені розвиватися та ставати на щабель вище у редакційній справі, набирати знання та практичні вміння. За що їй величезна подяка!

Це заняття приносило мені максимум задоволення, і я не помітила як стало моїм невеликим хобі. Кількість статей почала збільшуватися... Що почало викликати багато питань у мою сторону до редактора газети. Думаю, тепер усім буде зрозуміло: «А+Б» — відкрита до співпраці з усіма студентами та викладачами. Дуже приємно, що за таку активність мене прийняли у маленьку редакційну сімейку газети «А+Б», тепер являюсь її дійсним кореспондентом.

Тут віднайшла найкращих друзів та просто чудових людей. Адже, крім навчання та редакційної діяльності, очолюю найкращий колектив РСС! Члени студради ФАІТу — найкреативніші, найвеселіші та просто най найнай! Адже не дарма ми отримали кубок «Кращому факультету КНУБА». Надіємось, що цього річчя наші старання будуть теж оцінені достойно.

Тепер розумію, що більша частинка мого серця нале-

жить найкращому факультету АІТ! Саме тут мені надали чудові можливості для саморозвитку, тут я зрозуміла, що усе в наших руках, головне — бажання... Саме тут отримую знання, які в подальшому житті нададуть мені можливість самореалізуватися. Дякую за це усьому колективу ФАІТу!

Вітаю із ювілеєм і бажаю хороших, креативних і просто активних студентів. Нехай ваша робота приносить тільки задоволення. Всього найкращого!

З повагою та любов'ю
Оксана Бичкова (ПНК-41)

НОВІ МОЖЛИВОСТІ КОЖЕН ДЕНЬ

УТРАВНІ факультету виповнюється 50 років! На честь свята традиційно проводиться безліч цікавих заходів, на яких відволікаєшся від навчання і гарненько відпочиваєш. Кожен, хто тут вчиться, згадуватиме роки навчання з радісним трепетом.

Наш факультет автоматизації і інформаційних техно-

логій (ФАІТ) — це щось більше, ніж навчальний підрозділ. Це сім'я, власні звичаї та суворі дисципліни. Він є одним із провідних факультетів серед навчальних закладів України та країн СНД з підготовки висококваліфікованих та конкурентоспроможних на світовому ринку праці фахівців для будівельної та багатьох інших галу-

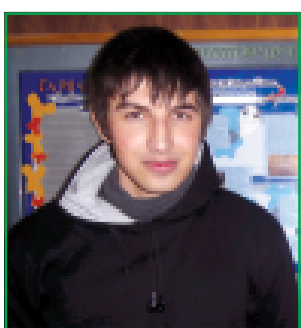
зей. Вчасно реагуючи на зростаючі потреби суспільства, факультет готує бакалаврів з інженерної механіки, комп'ютерних наук, автотоматизації та комп'ютерно-інтегрованих технологій, педагогічної освіти; спеціалістів і магістрів із різних напрямків наукової діяльності.

То ж, дорогі колеги! Від

усього серця вітаю студентів, викладачів, співробітників і випускників з п'ятдесятилітнім Днем народження улюбленого факультету! За роки нашого життя, наповнених спільною працею, багатьма важливими подіями і цікавими зустрічами, ми багато чого зробили, навчилися та внесли свій щирий вклад у розвиток улюбленого фа-

культету та університету в цілому. Кожен день бачимо, що перед нами розкриваються нові можливості. Ми повинні розуміти, наскільки багато ще залежить від нас у підтримці високої репутації вітчизняного закладу освіти і славного імені рідного ФАІТу. І давайте разом зробимо наш факультет кращим! З Днем народження, ФАІТ!

Олександр Лужановський,
студент ІТЕП-42

Поради від старших

ЧАС СТУДЕНТСТВА – ЧАС ДОСЯГНЕНЬ І РЕКОРДІВ

СТУДЕНТСЬКА пора — неповторна та незабутня! Це час, коли можливостей стає все більше, а цілі набувають конкретних обрисів.

Нові знання підвищують самооцінку. Перші наукові дослідження додають азарту. Нові друзі вселяють впевненості в собі. Цілеспрямованість і наполегливість, ініціатива і самостійність починають приносити реальні плоди: іменні стипендії як визнання перших успіхів у навчанні, перемоги в олімпіадах, конкурсах, участь у престижних наукових конференціях, і як підсумок — початок руху на шляху до власної

кар'єри. Все це реально можливо, варто лише захотіти. Як на мене, наш факультет створює всі можливі умови для реалізації поставлених цілей.

Ні для кого не секрет, що студентське життя швидше асоціюється з веселими і безтурботними днями в компанії кращих друзів, ніж з активним і напруженим навчанням. Якщо з однокурсниками ви частіше були пов'язані виключно територіально, то в університеті, як правило, збираються ближче до вас за поглядами, інтересами та рівнем освіти однодумці. Саме серед них знаходяться ті, хто можуть стати надійними, близькими друзями і будуть поруч надовго. Крім того, університетські знайомі — це ще й ваші можливі колеги по спільній справі, з якими можна творити і втілювати у життя грандіозні ідеї. Тому важливість підтримання відносин з однокурсниками складно переоцінити.

Звертаючись до студентів молодших курсів, варто акцентувати увагу на тому, що надзвичайно важливо розбавляти трудові будні спільними прогу-

лянками, студентськими святами (закінчення сесії, день студента і т.п.), походами в кіно і іншими розважальними заходами. Це допоможе вам краще пізнати однокурсників, знайти справжніх друзів і просто добре провести час.

Кожен студент по-своєму геніальний, і для розвитку талантів потребує певної підтримки. Стимулом для втілення своїх здібностей є можливість проявити себе, скориставшись можливістю працювати у РСС ФАІТу у тому секторі, який «ближче до душі», а саме: навчально-науковий, інформаційний, культурно — масовий, соціальний, сектор спорту та здоров'я. Для цього необхідно «озброїтись» лише бажанням та наполегливістю — і цілі буде досягнуто. Будь-те певні, бажані результати не змусять на себе чекати!

То ж, студентські роки — це час перших самостійних рішень, час прояву сплячих до того здібностей, досягнень і рекордів, шлях у професійне майбутнє!

Марія Клименко, студентка ІТЕП-42

Несколько слов о маме

«ЖИЗНЕННЫЙ ВЫБОР — ФАИТ!»

ЖИЗНЬ постоянно ставит нас перед выбором. В детстве из игрушек выбираем самую любимую, в школе отдаем предпочтение любимому предмету, а на пороге взрослой жизни выбираем нужную профессию. Мир профессий безграничен и разнообразен. Как среди тысячи специальностей, каждая из которых по-своему важна и полезна, выбрать именно ту, самую-самую?

Каждый, конечно же, мечтает о том, что в скором будущем станет знаменитым, важным, известным. Вопросом «кем быть?» задается каждый. У кого можно попросить помощи, чтобы сделать правильный выбор? Ну, конечно же, у родителей.

Моя мама преподаёт в университете, и я горжусь этим. Ведь работа преподавателя и важная, и трудная, и ответственная. Преподаватель как врач, не может допускать ошибок: в его руках будущий специалист той или иной профессии.

Всё начиналось в стенах нашего университета, тогда ещё — КИСИ.

В этом году 30 лет, как мама закончила строительный факультет. С раннего детства

мы с братом слышали дома рассказы о годах её учёбы, о преподавателях, с которыми их связывали не только дела учебные, но и активная студенческая жизнь. Поездки в колхоз, практика на строительных объектах, художественная самодеятельность, строительные отряды.

Все её рассказы были очень увлекательными, и возникало желание самой окунуться в атмосферу этой жизни.

Каждые пять лет курс, на котором мама училась, в первую субботу июня собирается в стенах университета. Вот и сейчас эти взрослые люди, многие из которых стали известными строителями, учёными, преподавателями, готовятся к очередной встрече. Как же я всегда завидовала этой студенческой дружбе!

Мы живем недалеко от университета, и мама, проезжая мимо, мама не забывала напомнить, что это её родная альма-матер. Так постепенно и для меня наш университет становился каким-то своим.

После окончания института мама проработала пять лет мастером на стройплощадке, потом снова вернулась на учёбу в аспирантуру. И тут её пригласили преподавать в На-

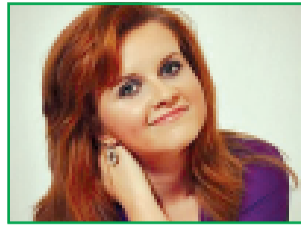
циональный университет пищевых технологий (НУПТ). Вот так строитель стал преподавателем.

Выбирая специальность, мне сложно было сделать выбор, т.к. всегда хотелось работать с детьми. Я даже задумывалась над поступлением в педагогический. Но когда узнала, что в «мамино» вузе есть специальность, которая соединит инженерное образование с педагогическим, всё решилось само собой. Позади четыре года учёбы, и я очень довольна, что сделала этот выбор.

Ольга Дмитриевская, студентка ПНК-41

Спогади випускниці

ОХ, ЦІ СТУДЕНТСЬКІ РОКИ...

СТУДЕНТСЬКЕ життя... ммм... від одних лише спогадів йдуть мурашки по тілу, і постійно в пам'яті з'являються цікаві епізоди, веселі історії та багато цікавого, що було в ті чудові роки...

Студентські роки — найкращі в житті, це вже точно можу сказати, закінчивши рідний університет майже 6 років тому. Це час, коли все відбувається вперше: перша пара, залік, перша сесія, екзамен, перша перездача, стипендія... і поміж цим — перше кохання, сльози, перші недоказані слова... Це період, коли перша пара стає каторгою, адже необхідно рано вставати; остання пара проходить із сумом, бо вже один студентський день позаду і його не повернеш...

Що згадалося смішного? Одногрупник, який був абсолютно впевнений в тому, що викладачі не читають рефератів і курсових. Одного разу (не пам'ятаю на якій предмет), приніс наш Юра рефе-

рат, у якому на першій сторінці щось написано по темі, на всіх інших написано: ляляляляляляляляляля. І, на його здивування, викладач прочитав цей реферат. От було сміху: і у викладача, і у нас! Юру відрахували на 2 курсі, але не через реферат!)

Зараз я вже викладач і можу з впевненістю сказати, що життя в університеті цікаве не лише студентам, а й молодим викладачам. Особливо із студентами-заочниками, які, в своїй більшості, старші за мене. Вони завжди із посмішкою зустрічають мене на першій парі, спочатку вважаючи, що я новенька в групі, а потім лише посміхаються, дізнавшись, що ця «дівочка с косой» (цитата) — їх дуже суворий викладач.

Є й «закохані» студенти, які малюють сердечка на контрольних, пишуть записочки, червоніють при зустрічі, і при цьому ніколи не вимагають кращої оцінки, ніж заслуговують, що теж приємно...

Бували різні випадки. І веселі, і не дуже... Одного разу студент майже з кулаками кидався, щоб поставила йому іншу оцінку. Добре, що зайшла подруга із сусідньої кафедри, навіть не уявляю, що було б, якби вона не прийшла. Після цього випадку подару-

вала газовий балончик для захисту від норовливих студентів... Думаю, що у кожного з викладачів є що згадати, бо робота в молодіжному колективі — це завжди щось цікаве, неординарне і веселе...

Ой, у мене з'явилася посмішка на обличчі від приємних спогадів, і навіть невеличкі заздрість до студентів, які ще навчаються. Бережіть ці миті життя, адже вони неповторні... Цінуйте кожен день, кожную годину, не ображайте

Група ПН-52, випуск 2008 року

тесь на викладачів, оскільки вони бажать Вам лише добра, не «виключайте» кращих оцінок — заслужте їх... Ходіть на пари — працювати будете все подальше життя... І запам'ятайте — бути студентом — велика честь. А студентом ФАІТу — круто!

В.О. Гаврилюк, випускниця 2008 року, викладач кафедри основ професійного навчання

ТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ЗДОБУВАЄ НАГОРОДИ

НА БАЗІ факультету АІТ створено творчу групу, у склад якої входять активні, творчі студенти, які танцюють, співають, грають на музичних інструментах тощо. Вони — активні учасники усіх заходів і концертів в університеті. Також є організаторами власних святкових заходів на базі факультету.

За останні роки наша творча молодь здобула багато нагород. Серед них: Грамота колективу «Алексира» за

участь у 1-му музично-вокальному конкурсі «Прокинься та співай», Диплом 2 ступеня вокальному колективу «Сливом покати» за перемогу у музично — вокальному конкурсі «Прокинься та співай», Диплом 1 ступеня за 1 місце в гумористичному конкурсі КВН в рамках конкурсу «Кубок факультетів КНУБА», Диплом 1 ступеня за 1 місце у вокальному конкурсі «Старі пісні про головне» в рамках

конкурсу «Кубок факультетів КНУБА».

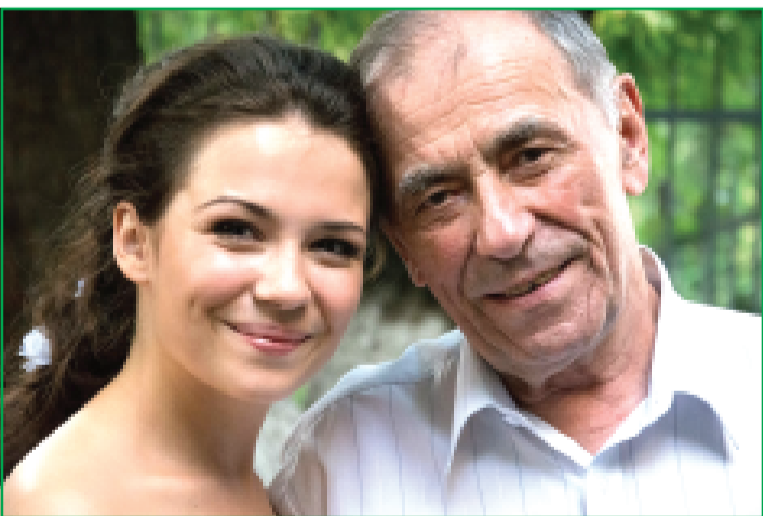
У нашій РСС ФАІТу завжди панують веселощі та гарний настрій! Ми не зупиняємось на досягнутому та завжди маємо багато яскравих і цікавих ідей! Ми завжди раді появі нових активних, талановитих студентів факультету та чекаємо їх у своїй творчій родині!

Валерія Забалуєва, студентка ПНК-31

Творчий диплом — в руках!

ДИНАСТІЯ СМІРНОВИХ НА ФАИТЕ!

ДИНАСТІЯ НАЧАЛАСЬ с моих бабушки и дедушки, Вячеслава и Лидии, в далёком 1964 году, когда основан был наш факультет автоматизации и информационных технологий.

Он — красивый, высокий украинский парень из прекрасного городка Черновцы. Только что вернулся из армии. Она — привлекательная русская девушка из глубинки России, только окончила школу и решила поступать в институт. Так они стали одногруппниками в КИСИ на специальности АСУ. Так как отец бабушки был генералом, то она была неравнодушна к ребятам в военной форме. Из всех ребят в группе сразу заметила и выделила дедушку.

Как настоящий мужчина, он подо-

шёл знакомиться первым. Элементарная фраза: «Меня зовут Слава», «А меня — Лида». Так началась их история любви. На III-м курсе они поженились. Дедушка был истинным студентом: ночи напролёт усердно занимался — учил, чертил, писал и всё всегда сдавал на твёрдую «пятерку». Бабушка училась хорошо, но уделяла внимание только тем предметам, что ей нравились и абсолютно не перееживала за оценки. Поэтому во время экзамена всегда говорила дедушке: «Иди первым сдавай, потому что не могу смотреть, как ты изводишься». Как экзамен, так — ночь бессонная, живот крутит, нервы шалят, в пот бросает...». Сама же шла сдавать последней. Они друг для друга — постоянная поддержка и опора.

Сегодня расскажем вам не про какую-то семью, мы расскажем о людях, личностях, которые любили и любят свою семью, свой университет и факультет, с них можно и нужно брать пример! Слово автору:

Очень активную жизнь вели в университете. Бабушка входила в состав стройотряда, дедушка был членом компартии, занимался спортом, боксом, стал мастером спорта. В группе их очень любили, они имели много друзей, со многими дружат до сих пор.

Наверное, были и завистники, ... конечно, мне этого не рассказывали, но, думаю: такая красавица и умница, как моя бабушка, не могла не иметь поклонников, но в конкуренцию с таким коммуникабельным и сильным, как дедушка, никто не пытался даже вступить!

Активность на этом не закончилась. Со временем дедушка стал кандидатом технических наук, затем профессором, потом — замечательным деканом. До сих пор он поддерживает и чрезвычайно любит свой факультет и все, что с ним связано. Я им горжусь! У Вячеслава Николаевича — огромное количество заслуг и наград, но об этом можете почитать в его биографии, если уж сильно интересуетесь...

Что-то немного отошла от темы. Так вот, бабушка после окончания учёбы устроилась работать в КИЕВ-ГОРСТРОЙ. Сначала в бригаде, а позже перешла в институт. Там, со временем, стала начальником отдела. При её участии и под её руководством строилось великое множество зданий. Она даже реконструировала Крещатик! Я ею очень горжусь!

Вскоре после окончания института, в 1970 году, у дедушки и бабуш-

ки родилась дочка Ольга, моя мама, а чуть позже сын Владимир. Они так же, как их родители, окончили наш институт и наш факультет. Поступили в аспирантуру, стали преподавателями, правда, дядя вскоре перешёл на другую работу. Возможно, мама тоже хотела пойти по его стопам, но, защитив дипломный проект, родила меня, вашу покорную слугу — автора этой статьи Катю.

Кстати, не зря мама осталась работать в университете. Стала прекрасным преподавателем программирования, которого очень любят студенты. Подтверждением служат результаты анкетирования, по которым она уже 10-ый год — «Лучший преподаватель специальности АТП». Студентам учит уже 16 лет! В промежутках между преподаванием мама родила ещё двоих деток, наших кровинков — Алёшу и Ано.

Вот еще интересные совпадения. Со мной в животике мама защищала диплом. Потом работала над диссертацией, но не доработала её, потому что через 10 лет родился братик Алёшка. Но мечту повысить уровень квалификации не бросила, работала. И защищала работу с ещё не родившейся сестрой Анютой. Малышку же мы стали называть «маленьким доцентом». Может быть, в будущем она подтвердит это звание.

Так, что наша династия ещё не заканчивается. Не зря Вячеслава Николаевича называют 5-ти звёздочным дедушкой. Ведь у моего дяди Володи, тоже двое прекрасных деток. Вот

мы, «звёзды», и светим в жизни наших родственников.

Это не весь перечень в нашей родословной. В КНУБА получили образование: и дедушкин брат Юрий, и его сыновья Алексей и Евгений, и мой двоюродный брат Анатолий, и мой папа Сергей. Думаю, наша династия в КНУБА не закончится! Нас ещё много, но пока в университете учусь только я, самая старшая «звездочка» дедушки.

Расскажу и о своей жизни в университете. То, что буду учиться в КНУБА, знала ещё с детства. И не потому, что все родственники здесь учились, а потому, что очень хотела находиться рядом с любимым дедушкой Славой. Когда подросла, то поняла, что мне нравятся технические науки, поэтому КНУБА стал для меня идеальным вариантом.

Если вы думаете, что внучке декана учиться легко, то ошибаетесь. Я несу огромную ответственность со дня поступления: «Я не должна подвести дедушку, не хочу, чтобы он за меня краснел».

На этом моя деятельность на факультете не завершается. Ведь нужно не только же учиться, но и отдыхать. Для этого под руководством декана, моего любимого дедушки, была создана рада студенческого самоуправления. Здесь очень весело и нереально позитивно! Я состою членом РСС ФАИТа. И стараюсь, чтобы каждое мероприятие на факультете и в университете, не проходило без моего участия. Жизнь на факультете — очень весёлая, активная и увлекательная! И мне это нравится!

Екатерина Смирнова, студентка группы ИТЕП-51

Счастье есть!

«МЫ НА ФАИТе НЕ ТОЛЬКО УЧИМСЯ, НО И ВЛЮБЛЯЕМСЯ, ЖЕНИМСЯ И РОЖАЕМ ДЕТЕЙ!»

Любовь с первого взгляда? Да, бывает. Но любовь после мучительной неприязни друг к другу — весьма редкое явление, тем более, если люди вместе учатся и хорошо знают все «темные» стороны друг друга... Но все же она имеет место быть!

Антонина: «Ни на секунду не пожалела об этом выборе»

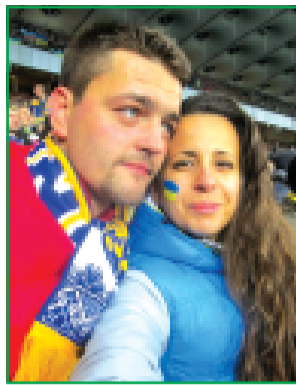
ЖЕНЩИНЫ — влюбчивый народ, они могут увидеть красивого незнакомца и, глядя на него, ... расстаться. Конечно, назвать любовью это нельзя. И после знакомства с роковым красавцем следует большое разочарование: то ли в характере недостатки, то ли интеллект не хватает, то ли с личной гигиеной проблемы... Но при изначальном негативном отношении к молодому человеку, даже не пытаешься разглядеть его с положительной стороны: он тебе и так неприятен, зачем еще себя истязать, уделяя ему внимание? Но бывают переломные моменты в жизни, когда на этого странного типа, или зазнайки с завы-

шенной самооценкой начинаешь смотреть другими глазами... Что из этого выходит, поделилась с нами бывшая студентка ФАИТа.

Футбол — один из верных путей к счастью!

«Познакомившись с Игорем на первом курсе, даже представить не могла, что это — мой будущий муж. Самовлюбленный, грубоватый, к тому же староста с завышенной самооценкой, он совсем мне не нравился, более того, даже раздражал, — вспоминает Антонина Иванченко (студентка ФАИТа с 2003 по 2008 год). — Тогда я встречалась с парнем три года, преданно ждала его из армии.

Группа у нас была дружная, частенько гуляли вместе, отмечали сдачу экзаменов, дни рождения, и просто так иногда встречались. И вот на одной из наших неформаль-

Мы вместе!

ных встреч почувствовала какое-то незначительное тепло со стороны раздражающего меня Игоря, но на этом все закончилось. Как-то летом пошли с группой на пляж, и вот тогда, очень неожиданно для себя, уже ощутила, что в груди что-то загорелось, но... в тот момент встречалась уже 6

лет со своим парнем, и гнала прочь мысли, что могу полюбить другого.

Шло время, я чувствовала, что меня к Игорю тянет все больше и больше, и решила, что надо идти вперед, поэтому начала увлеченно следить за футболом (что может быть лучше для мужчин?) И тут — о, чудо! Он предложил сходить вместе на футбол. Это

был один из самых прекрасных дней в моей жизни... Это была первая ступень к нашим отношениям. Далее был сложный путь выбора: или Игорь, без которого на тот момент уже не могла жить, или парень, с которым нас связывала «привычка», так сказать? И я, не раздумывая, выбрала Игоря! И ни на секунду не пожалела об этом выборе! Мы вместе и очень счастливы — и в горе, и в радости! Он — моя поддержка и опора. Человек, с которым готова пережить всё! У нас растет прекрасная доченька Машенька, наше счастье!

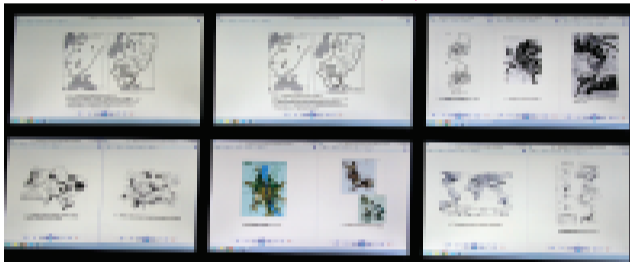
Еще три года назад даже бы не подумала слушать человека, который бы мне сказал, что Игорь — моя судьба... Вот как бывает в жизни!».

Беседу вела
Виктория Гаврилюк,
однокурсница

И ... очень счастливы!

ВІДКРИТО МУЛЬТИМЕДІЙНУ АУДИТОРІЮ

В АРХІТЕКТУРНОМУ корпусі КНУБА нещодавно відкрилася мультимедійна аудиторія, створена у рамках Темпус-проекту.

На відкритті були присутні проректор з навчально-виховної та навчально-виробничої роботи Д.О. Чернишов, декан архітектурного факультету О.В. Кашченко, завідувач кафедри містобудування М.М. Кушніренко, начальник відділу міжнародних зв'язків С.В. Бронін.

Мультимедійний клас — стане гордістю нашого закладу. Мультимедійні технології, які використовуються в аудиторії, удосконалюва-

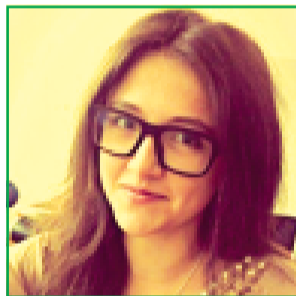
тимуть освітні програми, проводитиметься розробка чи модернізація навчальних курсів відповідно до Болонських принципів. Буде проводитися робота з підвищення кваліфікації професорсько-викладацького складу, розроблятимуться сучасні педагогічні методики і навчальні посібники та ін.

Студенти були ознайомлені із високотехнологічним обладнанням, їм продемонстрували його сучасний технічний функціонал.

Підготував **Т.Тараненко**
за інф. прес-служби

ВСТУПИВ. ПОБАЧИВ. ПОЛЮБИВ

Грош Віра

ПЕРШЕ враження щодо студентського життя було не таким, яким ми собі уявляли. В порівнянні зі школою, було важко всидіти усі пари, особливо там, де був суворий викладач, який не дозволяв ні гратися на телефоні, ні розмовляти з сусідом по парті. Але, як всім відомо, перші враження завжди фальшиві.

Часто траплялися викладачі, які намагалися жартувати на парі, студенти ж сміялися не з самого жарту, а зі сміху викладача. Було й таке, коли студент на початку пари «заговорював зуби» вик-

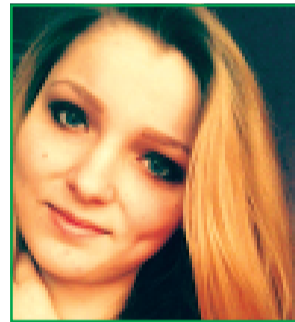
Завжди цікаво було дізнатися як це бути студентом. І ось, нарешті, ми не «школота». Обравши КНУБА, (це було нелегке рішення), ми зрозуміли: зробили правильний вибір.

Особливо було приємно чути, стоячи на лінійці, що обраний нами факультет автоматизації та інформаційних технологій є найкращим за підсумками минулого року.

ладачеві, той, в свою чергу, забував, що йде лекція, й починалися дискусії на будь-які теми. Такі пари проводились завжди з задоволенням. Не без того, що траплялися викладачі, на парах у яких починаеш засипати, навіть якщо виспався, і коли обертаєшся, щоб подивитися, що там в аудиторії, розумієш, що не спиш лише ти з сусідом.

Але все ж-таки більшість лекцій дуже цікаві та пізнавальні. У порівнянні зі школою, вивчаємо дисципліни, які стосуються лише нашої професії, і тому це залюбки. Викладачі, незважаючи на те, що ми лише перший курс, ставляться до нас з повагою, вже не як до дітей.

Загалом нам дуже подобається навчатися на цьому факультеті АІТ, оскільки тут дуже тепла атмосфера, чу-

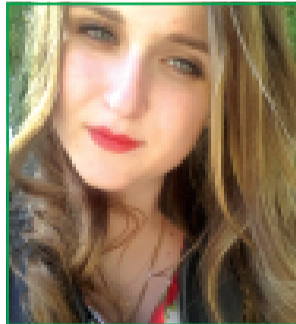
Лисенко Інна

дові педагога, тактовний і увічливий колектив студентського самоврядування.

Хотілося б, щоб ми й надалі не втрачали першості, й були кращим факультетом в усіх сферах, і сприйнятимемо цю.

Віра Грош, Інна Лисенко,
студентки ПНК-11

ВСЕ ВИРІШУЮТЬ ДРУЖЕЛЮБНІСТЬ І АКТИВНІСТЬ

1960 РІК — епоха стрімкого зростання автоматизації і комп'ютеризації. Високі темпи розвитку промисловості в країні потребували ви-

сококваліфікованих кадрів в галузі інформаційних технологій. Спираючись на виробничу необхідність в КІБІ (зараз КНУБА) 1964 року прийнято рішення заснувати факультет, який би спеціалізувався на автоматизації у будівництві. У КНУБА народився відомий нині ФАІТ.

Вже півстоліття ФАІТ продовжує історію одного з найважливіших напрямків у сучасному і перспективному будівництві, забезпечуючи отримання вищої професійної освіти в галузі інформаційних систем, технологій та автоматизації в архітектурно

— будівельному проектуванні, виробництві та управлінні.

Сьогодні факультет об'єднує кафедри, які здійснюють підготовку фахівців і кадрів вищої наукової кваліфікації в галузі ІТ, управління, обробки інформації та автоматизації в будівництві.

Студенти факультету можуть похизуватися дружельністю та активністю. Якраз ці якості допомогли їм в 2013 році отримати кубок — «Найкращий факультет КНУБА».

Валерія Литвинчук,
студентка ПНК-21

НА ФРОНТАХ ВІЙНИ БИЛИСЯ ПОНАД 200 «КНУБІВЦІВ»

День Перемоги — це свято не тільки для тих, хто брав участь у бойових діях, відновлював країну, віддаючи своє здоров'я, ентузіазм, енергію, але і для молодого покоління. Їм належить зберегти те, що було відвоювано ціною неймовірних зусиль.

Мужність і героїзм проявили понад 200 викладачів, співробітників і вихованців інституту, які билися на фронтах Великої Вітчизняної війни. Серед них майбутній ректор інституту Ю.О. Ветров, викладачі М.О. Гусев, М.С. Красницький, Я.У. Лінійчук, І.О. Пашков, Л.П. Поляков, Л.М. Севериновський, К.С. Сударенко, С.А. Усов та ін. Викладачі, співробітники і вихованці КІБІ в 1941-му брали участь у будівництві протитанкових ровів, дотів, бліндажів в районі Борцагівки, Тарасівки, Боярки, в районі села Горенка (за Пущею-Водицею). Навколо Києва було побудовано три потужні оборонні лінії загальною протяжністю 230 км, що включає 30 км протитанкових ровів, 15 км ескарпів, 750 дзотів, барикад і ін.

НАПЕРЕДОДНІ 9 Травня зі святом Великої Перемоги привітали ветеранів Великої Вітчизняної війни (яких прийшло на зустріч дуже мало) студенти, викладачі і співробітники нашого закладу.

Ректор Київського національного університету будівництва і архі-

тектури Петро Мусійович Куліков сказав: «Ми пам'ятаємо ваш подвиг, йому немає ціни. І ви назавжди залишитеся прикладом мужності для нашої молоді».

Голова ради ветеранів КНУБА Сергій Миколайович Любченко поділився із молоддю спогадами

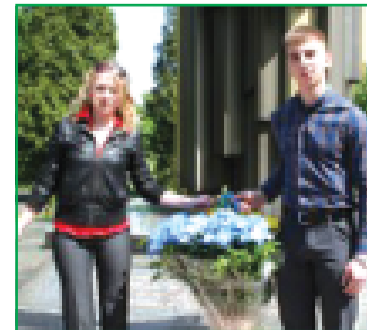
про воєнні часи, і закликав студентство України шанувати й цінувати Велику Перемогу, яку

здобули для них герої війни.

Від імені усієї студентської молоді університету ветеранів привітав

голова ради студентського самоврядування Дмитро Гаврилюк. Студенти КНУБА здійснили традиційне покладання квітів до почесного знаку на честь загиблих героїв Великої Вітчизняної війни.

С.Майстренко,
студент КНУБА

3rd Annual International Conference on Architecture and Civil Engineering (ACE 2015)

ДИПЛОМ ЗА КРАЩЕ ДОСЛІДЖЕННЯ НА ФОРУМІ У СІНГАПУРІ

НАПРИКІНЦІ березня в Сінгапурі проходила Друга щорічна Міжнародна конференція з архітектури та цивільного будівництва (2nd Annual International Conference on Architecture and Civil Engineering) — ACE-2014. У ній

взяли участь доцент кафедри ландшафтної архітектури КНУБА, кандидат архітектури Людмила Іванівна Рубан з колегою з Польщі, ландшафтним архітектором, професором Краківського університету технологій Сабіною Куц. Вони отри-

тримують даний науковий захід, знайти іншу необхідну організаційну інформацію, щодо рекомендованих готелів для проживання включно, тощо. Для громадян України візові питання також не останні, потрібно виділити час для їхнього

зору на найсучасніші проблеми архітектури та будівництва у світі. Мова спілкування — виключно англійська.

З вашої інформації відомо, що найвищими нагородами конференції були також відзначені ще два дослідження: «Best Research Paper» отримали архітектори з Таїланду, «Best Student Research» — з Ірландії. Скажіть, будь ласка, про що йшлося в цих наукових роботах, які отримали найвищі нагороди? Які це нагороди?

На конференції ACE-2014 було представлено понад 115 наукових доповідей. З них було нагороджено три роботи, одна з яких — студентська. Інші два дипломи отримали колеги з Таїланду та Ірландії. Ці дві роботи присвячені «сталому розвитку» в архітектурі та були представлені у роботі відповідної секції. Так, пілотний проект Zero 2020 щодо реновації забудови Регіонального Технічного Коледжу (СФС, Ireland) стосувався дослідження питань сучасної модифікації перших «зелених» споруд із збірною залізобетону 70-х років ХХ ст. на території коледжу, проведення порівняльного аналізу підходами «нульової енергетичної забудови» (Net Zero Energy Building (nZEB)) та пасивними будинками (Passive House), подальшого розвитку та комерційної привабливості таких реноваційних проектів.

Дослідження науковців з Таїланду було присвячено вивченню потенціалу окремого фермерського будинку щодо свого «впевненого в собі» існування (Self-Reliant Lifestyle): з точки зору можливостей вирощування продуктів харчування (фруктів, овочів та трав), збору води та вироблення сонячної енергії для задоволення потреб мешканців будинку.

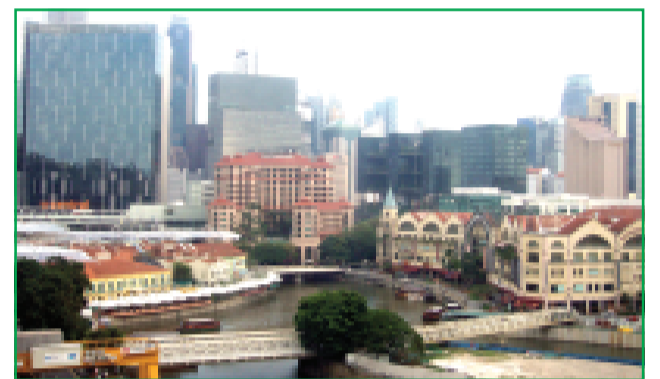
Людмила Іванівно, ви інформували, що наступна конференція ACE-2015 відбувається вже майбутньої весни і також у Сінгапурі, чи ви з колегою братимете у ній участь?

Хочу ще раз підкреслити, що конференція може бути цікава для всіх спеціалістів нашого вузу. На наступний рік анонсовані дуже актуальні та цікаві теми, які можна подивитися на сайті www.ace-conference.org.

Центр нічних веселощів Сінгапуру — Marina Bay Sands

Якщо будуть достойні результати наших наукових досліджень та ймовірна підтримка університету — то візьмемо участь обов'язково. За декілька днів інтенсивної роботи ти отримуватимеш уявлення про загальний розвиток наукової думки в твоїй професійній сфері з усього світу, маєш змогу спілкуватися з колегами з різних питань, обговорювати проблеми та шляхи їхнього вирішення, налагодити контакти в науковій сфері як в Єв-

Популярна набережна річки Сінгапур Кларк Кі (Clarke Quay). Названа на честь сера Ендрю Кларка — другого губернатора Сінгапуру.

ропі, так і в Азії, інших регіонах планети. Побачити шляхи твого професійного росту відповідно до головних світових тенденцій. Намітити напрями твого дослідження.

І останнє питання. Ми знаємо, що держава Сінгапур — це і місто, і острів, і країна. Чи організатори форуму науки запрошували науковців — учасників конференції ознайомитися з екзо-

Singapore Flyer, готель Marina Bay, музей Art Science, храми China Town та багато іншого.

Розкажіть, що вам сподобалось понад усе?

«Інтерактивність» міського простору та водних ландшафтів острівної країни. Вода тут повсюди — вона відіграє одну з провідних ролей організації території, бо ви знаходитесь у острівній державі-місті. Ми змогли ознайомитися з річкою

Міст, що веде на набережну Marina Bay. Під час його будівництва були застосовані унікальні технології.

Сінгапур, набережною Clarke, історичними будівлями на прибережних територіях в районі старого та нового парламенту, музеями, культурними та меморіальними спорудами, островом розваг та відпочинку Сантаза (Sentosa). Пішохідний міст між островом та самим містом — вразив. Сади біля затоки Gardens by the Bay — також. Вечері прогулянка «Sky Walk» («Скай волк»). Це підвісний пішохідний місток між штучних дерев в парку біля затоки. Звучить музика, змінюється освітлення й ти почувашся, як у казці. Ще сподобався Фестиваль світла I Light Marina Bay 2014, який проходив у той же час. Цей сучасний арт-захід був присвячений розробці та показу арт-інсталяції природно — дружнього сучасного освітлення від провідних митців світу.

Та спокій людей, які цим насолоджуються ввечері. У зв'язку з постійною високою температурою повітря ввечері — 25–30 градусів, дуже багато часу припадає саме на вечір. І тоді Сінгапурська затока вражає: відбувається водне шоу, світлове шоу, лазерні промені пронизують простір, відображаючись у водній поверхні затоки, на набережних засвічуються арт-інсталяції фестивалю, усюди панує атмосфера творчого натхнення та сучасних технологій.

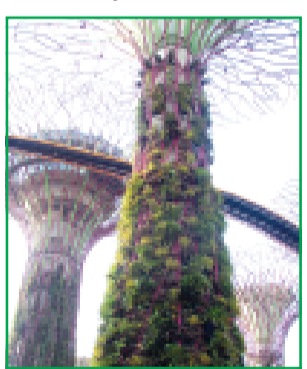
Підготовлено газетою Фото автора — доц. Л.І.Рубан

Диплом за спільну наукову роботу «Вода як фактор Техно — Креативності» в руках переможців (у центрі — доцент КНУБА Л.І. Рубан)

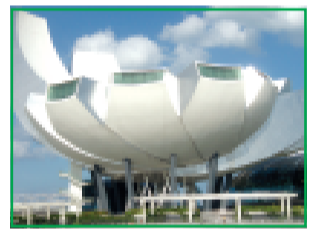
У мальовничій бухті Marina Bay знаходиться знаменитий готель Marina Bay Sands з самим височезним в світі басейном на даху

Біля затоки Марина — унікальний комплекс з футуристичними прибережними садами — Gardens by the Bay. Сади є частиною стратегії уряду перетворити Сінгапур на місто-сад.

Сінгапур Merlion Park. Merlion — міфічна істота лев-риба — символ Сінгапуру. До річи, Сінгапур в перекладі з санскриту означає «місто лева» (singa — лев, pura) — місто)

Схожа на кристал, скляна будівля перед білосніжною «квіткою» музею — це шоу-рум Louis Vuitton.

мали диплом за краще дослідження «Best Research Paper» (один з трьох можливих) за спільну наукову роботу «Вода як фактор Техно-Креативності» («Water as the Factor of Techno-creation»), що присвячена розкриттю значення такого компонента ландшафтної архітектури як вода в сучасній проектній практиці.

«Архітектура і будівництво» звернулася до доцента кафедри ландшафтної архітектури КНУБА Л.І. Рубан і задала їй декілька питань, що стосувалися роботи конференції та перебування в країні. Читайте!

Людмила Іванівно, скажіть, ви готувалися взяти участь у міжнародній конференції в Сінгапурі чи це було для вас несподіванкою?

І так, і ні. Участь у будь-якій науково-практичній конференції такого рівня завжди підтверджується заздалегідь. На сайті організаторів ви можете ознайомитися з графіком та кінцевими датами всіх головних етапів: реєстрації, подання тез, статей, умов оплати участі, підтвердження участі, тощо. Можна ознайомитися і зі списком університетів, що під-

вирішення.

Стосовно ж організації спільної роботи за науковою тематикою з колегами — це ваше особисте рішення, ваш час і організаційні здібності. Мене запросила колега з Польщі взяти участь у ACE-2014. У дуже стислі терміни ми підготували доповідь, ув'язали робочі питання, розподілили сили, дотримали вимог та графіку подання матеріалів, знайшли кошти на поїздку, щоб гідно представити роботу, і... в результаті — перемога на престижній міжнародній конференції в далекій країні.

Розкажіть трохи про конференцію...

Конференція ACE-2014 була організована Всесвітнім Форумом Науки та Технологій GSTF (Global Science and Technology Forum) — світовим найпотужнішим гравцем науково-технологічної думки в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні. В її роботі взяли участь понад 150 науковців, практикуючих архітекторів, спеціалістів будівельної галузі з 30 країн світу: з Європи, з Америки, з Африки, з країн Східної Азії, тощо. Конференція проходила в стінах історичного готелю Форт Кенінг в оточенні найсучаснішої архітектури Сінгапуру.

Архітектурно-планувальній тематиці була присвячена робота наступних секцій: архітектура, міське планування та дизайн, sustainability. Питання будівельних технологій, структурної (конструктивної) інженерії, транспортного планування, гідрології розглядалися під час роботи відповідних секцій. Велику зацікавленість викликав семінар «Легкі конструкції з фібро цементу та сталі: конструктивна альтернатива швидкому розвитку міст» («Lightweight Construction in Fiber Cement and Steel: Construction Alternatives for Rapidly Developing Cities»), яку презентували архітектори з Каліфорнії — проф. Пітер Андерсон (Peter Anderson, California College of the Arts) та проф. Марк Андерсон (Mark Anderson, University of California, Berkeley). Були представлені цікаві дослідження з Франції, Іспанії, Бразилії, Португалії, Таїланду, Ірландії, Італії, Еміратів, Польщі, тощо.

Робота конференції проходила на високому рівні, динамічно та плідно, у атмосфері професійного обміну досвідом, обговорення різних точок

Спорт

ТУРНИР З МІНІ-ФУТБОЛУ СЕРЕД
ЖІНОЧИХ СТУДЕНТСЬКИХ КОМАНД

25, 26 квітня в спорткомплексі НПУ імені М. Драгоманова пройшло це змагання серед жінок. Організатором його проведення була «Футбольна асоціація студентів Києва». До речі, сама організація турніру була слабкою: постійно переносили час і місце гри, (в спорткомплексі два міні-футбольних поля), команда НУФВСУ у перший день зустрічі догравала останню гру у вищій лізі; отже, приїхала на турнір під кінець запланованого часу, наступного ж дня взагалі не з'явилася. Це також принесило незрозумілості: наша команда повинна була грати з ни-

Команди — учасниці турніру

ми другу гру у перший день зустрічі. Спочатку ми згодні були їх чекати, але потім вирішили: чому ми повинні це робити... і нам дали перевагу у три очка, «за неявкою супротивника».

У змаганнях брали участь 6 команд з вищих навчальних закладів:

- НУФВСУ (Національний університет фізичного виховання і спорту України)
- КНУБА (Київський національний університет будівництва і архітектури)
- НПУ (Національний педагогічний університет імені М. Драгоманова)
- КПІ (Київський політехнічний інститут)
- НУБІПУ (Національний університет біоресурсів і природокористування України)
- МВПУЗ (Міжрегіональне вище професійне училище зв'язку)

Наставляння в перерві між іграми

СХЕМА ПРОВЕДЕННЯ ТУРНИРУ:

Команди-учасники Турніру розподілялись організаторами на дві підгрупи по три команди.

Гри в підгрупах проходили за схемою «кожен з кожним» в одне коло.

Команди, що посіли перші місця в підгрупах, у фінальному матчі розігрували переможця турніру. Команди, що посіли другі місця в підгрупах, у стиковому матчі змагалися за третє місце на турнірі. Команди, що посіли третє місце в підгрупах, розігравали п'яте місце турніру.

НАЗВА КОМАНДИ	ГРУПА А						
	І	В	Н	П	ЗМ	ПМ	О
1 НУФВСУ	2	0	0	2	1	9	0
2 КНУБА	2	1	0	1	1	13	3
3 НПУ ім. М. Драгоманова	2	2	0	0	22	2	6

НАЗВА КОМАНДИ	ГРУПА Б						
	І	В	Н	П	ЗМ	ПМ	О
1 КПІ	2	1	0	1	7	4	3
2 НУБІПУ	2	2	0	0	7	2	6
3 МВПУЗ*	2	0	0	2	3	11	0

* Міжрегіональне вище професійне училище зв'язку

Першу гру проводили з господарем залу «НПУ імені М. Драгоманова». Вони є восьмикратними чемпіонами України, чем-

піони багатьох міжнародних турнірів, та учасниками чемпіонату світу. Ми гідно зіграли 13:1 на користь супротивників. Дівчата дуже старались і отримали задоволення від гри. Спортсменки зробили все від них залежне.

Другу гру повинні були грати з НУФВСУ, на яку вони, на жаль, не з'явилися, (про що вже було сказано).

Так ми посіли друге місце у своїй групі, яка вважалася групою «смерті», правда, ми розраховували на третє місце, але фортуна виявилася на нашому боці.

На другий день змагань ми грали з командою «КПІ» за третє місце. Це був абсолютно не наш день: гра не складалася з першої до останньої секунди. Проглянуло багато помилок, дівчата розгубились і я, як тренер, не змогла їх згуртувати. Правда, розгубились ще й тому, що на другу гру, з поважних причин, не потрапила наш капітан Ульяна Джурляк, не було підтримки лідера основного складу Марії Уніченко, яка грає за нашу команду, (причиною, неможливості зіграти стало те, що вона не є студенткою). Ми програли з рахунком 8:0, це стало для команди гірким

досвідом. Ми вигравали у команди КПІ на чемпіонаті Києва сильнішим складом і вони були на четвертій сходинці. Розумію, не треба шукати винуватих, варто працювати і виправляти помилки. Будь-яка поразка з правильними висновками, є кроком до майбутніх перемог!

Дякую гравцям команди за старання і самовіддачу:

1. Джурляк Ульяна — АБС-32А
2. Колесник Надія — Гімназія №5
Малин, Житомир. обл.
3. Піка Ірина — ГІСТ-11
4. Мельник Анна — ПЦБ-12
5. Купренко Маргарита — АБС-32А
6. Немеш Любов — МБ-21А
7. Альохіна Тетяна — АБС-34А
8. Вовченко Ольга — МО-31
9. Бендерська Яна — ТБКВМ-31

Саїда Гасанова,

тренер-викладач кафедри фізвиховання і спорту

Під час гри

Активний момент гри

Ми в атаці...

ВПЕРШЕ В ІСТОРІЇ
УКРАЇНСЬКОГО ПЕЙНТБОЛУ...

Іван Березюк — студент 4-го курсу будівельного факультету КНУБА — виступив у складі збірної команди України «Халк» (Київ) з спортивного пейнтболу у змаганнях 2-го етапу Кубка Європи, які завершилися перемогою нашої збірної. Змагання проводилися у німецькому місті Бітбург 16–18 травня 2014. 10–11 травня у місті Льво-

ві пройшов 1-й етап Кубка України з пейнтболу. У змаганнях взяли участь 10 команд пейнтбольних клубів України. Команда «Халк» вперше в історії українського пейнтболу, за яку виступав Іван Березюк, посіла 1-ше місце, виборовши головну нагороду — Кубок. Вітаємо!

Петро Овчарюк,
студент КНУБА

ФАКЕЛЬНА ЕСТАФЕТА
ЗАРАДИ МИРУ І ДРУЖБИ

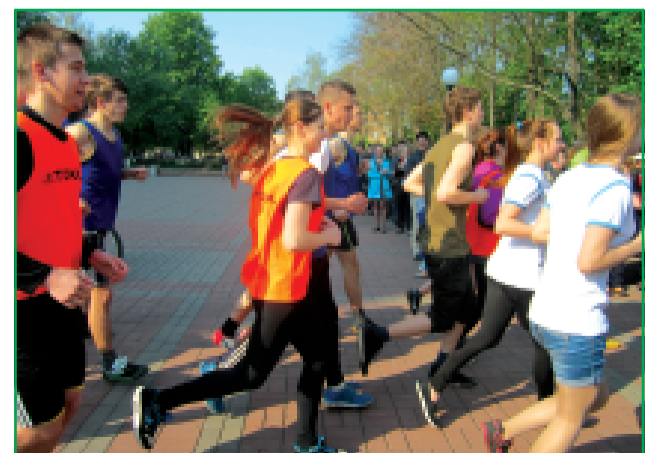
НАПРИКІНЦІ квітня університет взяв участь в Естафеті «Всесвітній біг заради гармонії». Учасниками її були представники освітніх закладів Солом'янського району. Як зазначили організатори, Всесвітній біг заради миру є глобальною факельною естафетою, спрямованою на зміцнення дружби між народами та

прокладання шляхів до справжнього миру-єдності, який починається з серця людини.

У Всесвітньому бігу заради гармонії міг узяти участь будь-хто, незважаючи на те, чи він спортсмен чи ні, молода людина чи похилого віку. Кожен отримує можливість пронести факел на різних етапах маршруту.

Всесвітній біг заради миру проводиться в державі з 1993 року з метою надихнути кожну людину відчувати себе членом єдиної гармонійної родини незалежно від особистих уподобань, вірувань та переконань. За цей період бігуни подолали близько 27 000 км в усіх областях нашої країни. Палючий факел тримали близько 75 000 українців, з-поміж яких — видатні наші співвітчизники, міські голови, керівники районів та областей тощо.

За прес-службою
КНУБА

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua; e-mail: arh_bud@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Зам. 277-05-14. Тир. 750. Верстка та друк ТОВ фірма «Антологія», вул. Маршала Гречка, 13.

Редактор Ірина Геращенко
Адреса редакції: 03180, м. Київ-180, Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 608а, тел. 241-55-35